

TĒVS, DĒLS UN GARS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 14:10, 24; 1. Moz. 3:7–9; Jņ. 16:27–28; Jņ. 16:7–11; Jņ. 17:1–26.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis” (Jņ. 14:26).

Jāņa evaņģēlijs ir tēmu mozaīka. Jānis atsaucas uz zīmēm (brīnumiem), lai parādītu, ka Jēzus ir praviešu apsolītais Mesija. Jānis izmanto virkni liecinieku, lai Jēzu pasludinātu par Kristu. Viņš arī izmanto “ES ESMU” apgalvojumus, lai norādītu uz Savu dievišķumu.

Jāņa evaņģēlija 1. nodaļā ir minētas visas trīs dievības Personas (Jņ. 1:1–4, 14, 18, 32–34). Gadsimtiem ilgi cilvēki ir mēģinājuši pilnībā izprast Dieva būtību, taču, tā kā mēs to nevaram, daudzi šo ideju noraida. Tomēr cik muļķīgi kaut ko noraidīt tikai tāpēc, ka mēs to nevaram pilnībā saprast, vai tāpēc, ka tas neietilpst cilvēka prāta šaurajās robežās.

Jānis saka, ja tu gribi izprast Dievu, tev jāskatās uz Jēzu un uz to, kas ir atklāts Vārdā. Šī pieeja mums paver pilnīgi jaunu attiecību pasauli – starp trim dievības Personām, starp dievības Personām un cilvēkiem un starp pašiem cilvēkiem. Šis nedēļas nodarbībā aplūkosim, kā Jāņa evaņģēlijs parāda Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, bet šoreiz atvadu runas kontekstā (Jāņa 13.–17. nod.).

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 14. decembrī.

Debesu Tēvs

Jāņa evaņģēlijs ir rakstīts no kopējā Bībeles stāstījuma viedokļa, sākot ar mūsu izcelsmi. "Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi" (1. Moz. 1:1). Vai arī: Iesākumā Tēvs, Dēls un Svētais Gars radīja debesis un zemi. Viņi ir visa esošā Avots. Viņi radīja Visumu, ieskaitot būtnes, kas to apdzīvo. Uz mūsu planētas bija īpaša dzīvības radīšana, un visīpašākā no šīs radības bija cilvēce. Dieva nolūks cilvēces radīšanai bija, lai mēs dzīvotu mīlestības pilnā harmonijā ar Viņu un cits ar citu.

Diemžēl Lucifers ienesa grēku šajā pasaulē. Grēks, cita starpā, ir mūsu attiecību ar Dievu izjaukšana. Tas nepareizi parāda, kas ir Dievs. Tādējādi Jēzus uzņēmas mūsu cilvēcisko dabu, lai atjaunotu zināšanas par Dievu un nestu cilvēcei pestīšanu.

Atrodies šeit, Jēzus pakļāva savu dzīvi Tēvam, dzīvodams saskaņā ar Viņa vadību. Viņš teica: "Es un Tēvs, mēs esam viens" (Jņ. 10:30). "Mani ir Tēvs un Es Tēvā" (Jņ. 10:38). "Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, neticiet Man" (Jņ. 10:37).

Kādas bija dažas no Tēva lomām, kas aprakstītas turpmākajās Rakstu vietās?

Jņ. 3:16, 17; Jņ. 6:57 _____

_____

Jņ. 5:22, 30 _____

_____

Jņ. 6:32; Jņ. 14:10, 24 _____

_____

Jņ. 6:45 _____

_____

Jņ. 15:16, Jņ. 16:23 _____

_____

Šie panti parāda Tēvu ciešā saistībā ar Jēzu Kristu, Viņa Dēlu. Tēvam ir ciešs kontakts ar mūsu pasauli un dziļš ieguldījums mūsu pestīšanā. Ko šī patiesība mums māca par Dieva mīlestību pret mums? _____

_____

Jēzus un Tēvs

Dievs mūs ir radījis personīgām attiecībām ar Viņu (1. Moz. 1:26, 27). Tomēr grēka dēļ šīs attiecības tika radikāli izjauktas. Šo traucējumu tūlītējo ietekmi varam redzēt stāstā par Ēdenes dārzu.

Izlasi 1. Moz. 3:7–9. Kā tas atklāj grēka radīto pārkāpumu, un ko tas nozīmē, ka Dievs meklēja viņus, nevis otrādi? _____

Dievības nolūks bija piedāvāt dziedināšanu no grēka radītajām sekām visai cilvēcei, pat ja visa cilvēce nepieņemtu Viņa piedāvāto.

Lai atjaunotu šīs attiecības, viena Dievības persona kļuva par cilvēku. Tādējādi Vārds kļuva miesa un mājāja mūsu vidū, parādot Dieva godību (Jņ. 1:14–18). Tā rezultātā cilvēce ir saņēmusi Viņa pilnību un žēlastību. Tieši to Jēzus mums atnesa, lai pasludinātu Dieva godību, lai tiktu atjaunotas grēka salauztās attiecības, vismaz tiem, kas ir gatavi ticībā pieņemt to, kas viņiem piedāvāts Kristū Jēzū.

Kāda brīnišķīga cerība mums ir redzama šajos tekstos? Jņ. 1:1, 2; Jņ. 5:16–18; Jņ. 6:69; Jņ. 10:10, 30; Jņ. 20:28. _____

“Kristū ir dzīvība – sākotnējā, neaizgūtā un neatvasinātā” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 530. lpp). Tomēr, būdams iemiesotais Dēls, kurš “iztukšoja sevi” (Fil. 2:7) un neizmantoja Savas priekšrocības, Kristus, runājot par Savu eksistenci uz zemes kā cilvēks starp cilvēkiem, varēja atsaukties uz Viņā esošo dzīvību kā Dieva dāvanu. “Kristus dievišķība ticīgam cilvēkam ir mūžīgās dzīvības garantija” (“Laikmetu ilgas”, 530. lpp.).

Cilvēce neatzina Dievu (Jņ. 17:25). Tādējādi Viņš sūtīja Savu vienpiedzimušo Dēlu (Jņ. 9:4, Jņ. 16:5), lai Viņš, Tēvs, tiktu atpazīts.

Kosmosa kontekstā kāds ateists rakstījis: “Mūsu tumsā, visā šajā plašumā nav nevienas norādes, ka palīdzība nāks no citurienes, lai glābtu mūs no mums pašiem.” Ko māca Bībele, kas parāda, cik ļoti šis cilvēks kļūdās? _____

Pazīt Dēlu nozīmē pazīt Tēvu

Visā Jāņa evaņģēlijā apustulis apraksta, kā Jēzus, Dēls, veic darbības, kas norāda uz Tēvu. Jēzus paskaidro, kas ir Tēvs, un parāda, kādas ir Viņa attiecības ar mūsu pasauli. Tas viss saskan ar Jņ. 1:18, kurā teikts, ka Viņš dara zināmu Tēvu (grieķu val. “exēgeomai” – “izskaidrot, interpretēt, izklāstīt”). Jēzus to dara atkal un atkal. Vārds Tēvs (“patēr”) parādās 136 reizes Jāņa evaņģēlijā un 18 reizes Jāņa 1.–3. nodaļā, kas ir vairāk nekā viena trešdaļa no šī vārda lietojuma Jaunajā Derībā. Atvadu runa ir viena no galvenajām evaņģēlija vietām, kur Jēzus dara zināmu Tēvu.

Jēzus bija Tēva pārstāvis uz zemes, un Viņš nāca, lai cilvēka miesā īstenotu Tēva gribu. Patiesībā Jēzus teica, ka Viņš visās lietās centās darīt Tēva gribu, nevis Savu (Jņ. 5:30). Sākumā tas var šķist pārsteidzošs apgalvojums, taču tas parāda, cik Jēzus kā cilvēks bija pilnībā nodevies Tēvam.

Jēzus arī teica, ka Tēvs Viņu ir sūtījis, lai pabeigtu Savu darbu – cilvēces glābšanu –, un ka Tēvs pats liecinājis par Savu darbu (Jņ. 5:36–38).

Jēzus pasludināja, ka Tēvs Viņu sūtījis, lai kalpotu kā vienīgais, ar kura starpniecību cilvēce var nākt pie Tēva (Jņ. 6:40, 44). Tēvs vēlas, lai cilvēkiem būtu mūžīgā dzīvība Jēzū, kurš apsola tos augšāmcelt.

Ko šie panti mums māca par Jēzus un Tēva attiecībām? Jņ. 7:16; Jņ. 8:38; Jņ. 14:10, 23; Jņ. 15:1, 9, 10; Jņ. 16:27, 28; Jāņa 17:3. _____

Jēzus apgalvojumi par Viņa attiecībām ar Tēvu ir pārsteidzoši. Viņš apgalvo, ka visas Viņa mācības ir Tēva mācības; ka visu, ko Viņš saka, ir personīgi dzirdējis no Tēva; ka ticība Viņam ir tas pats, kas ticība Tēvam; ka gan Viņa vārdi, gan Viņa darbi ir visi no Tēva; un ka Viņš un Tēvs ir vienoti mīlestībā un darbā cilvēces glābšanas labā. Cik spēcīga liecība par Jēzus tuvumu Viņa Tēvam Debesīs!

Kā jūsu dzīve mainītos, ja jūsu domas un rīcība pilnībā atspoguļotu Dieva gribu jūsu dzīvē? Tas ir, kā mēs varam labāk īstenot to, ko mēs no Jēzus parauga zinām, ka tā ir Dieva griba mūsu dzīvē? _____

Svētais Gars

Svētais Gars Jāņa evaņģēlijā nav tik pamanāms kā Tēvs un Dēls. Tomēr Viņa loma ir ļoti svarīga Jēzus misijas panākumiem.

Izlasi Jņ. 1:10–13. Ko šie panti mums māca par Svētā Gara nozīmi cilvēka atgriešanās?

Pašā Jāņa evaņģēlija pirmajā nodaļā mēs vērojam, cik svarīga ir Svētā Gara loma. Jānis stāsta, ka visi, kas saņēma Vārdu, tas ir, kas ticēja Viņam, kļuva par Dieva bērniem, “kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva” (Jņ. 1:13). Tas nāk tikai no Svētā Gara darba.

Ko par Svētā Gara darbību stāsta šīs Rakstu vietas? Jņ. 3:5–8, Jņ. 6:63, Jņ. 14:26, Jņ. 15:26, Jņ. 16:7–11.

“Aprakstīdams mācekļiem Svētā Gara darbības sfēru, Jēzus centās tiem iedvest prieku un cerību, kas iedvesmoja Viņa paša sirdi. Viņš priecājās par bagātīgo palīdzību, ko bija nodrošinājis Savai draudzei. Svētais Gars bija visaugstākā no visām dāvanām, ko savu ļaužu uzturēšanai Viņš varēja izlūgt no Tēva. Garam bija jānāk kā visu atjaunojošam spēkam, jo bez Tā Kristus upuris būtu veltīgs. Gadsimtu gaitā ļaunuma vara ir nostiprinājusies, un cilvēka padošanās sātāniskajai verdzībai ir kļuvusi pārsteidzoša. Grēku var atvairīt un uzvarēt tikai ar Dievības Trešās Personas spēcīgo līdzdalību, kurai nav jānāk kā pārveidotai enerģijai, bet dievišķā spēka pilnumā” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 671. lpp.).

Kāda svētība ir saņemt Svēto Garu, kas apliecina, ka Dievs ir paties (Jņ. 3:33)! Tas ir Gars, kas pārliecina par grēku, taisnību un tiesu (Jņ. 16:8–11). Tādējādi atslēga, lai mēs zinātu, kas ir pareizi, kas ir patiesi un kas ir labi, ir mūsu saprāta un dzīves pieredzes pakļaušana Dieva Vārdam ar pārliecinošā Svētā Gara spēka palīdzību.

Jēzus lūgšana

Jāņa 17. nodaļa dažkārt tiek saukta par Jēzus augstpriesterīgo lūgšanu. Tā noslēdz atvadu diskursu. Jēzus nāca uz šo zemi, lai cilvēce galu galā varētu atjaunot sākotnējās tuvās attiecības ar Dievu. Viņš uzticīgi istenoja brīnumus, ko Dievs Viņam bija uzdevis. Vārdos un darbos Viņš darīja Dievu zināmu cilvēkiem.

Jēzus drīz pametīs šo zemi. Viņš vēlējas vēlreiz dalīties Savā mīlestībā ar mācekļiem. Viņš vēlējas, lai tie saprastu ciešās attiecības starp Viņu pašu, Tēvu un Svēto Garu. Un Viņš gribēja tos ievest tādās personīgās attiecībās ar Dievu Tēvu un Garu, kādas bija Viņam pašam.

Izlasi Jņ.17:1–26. Kādi vārdi vai frāzes šajā nodaļā izsaka Jēzus vēlmi pēc ciešām mīlestības attiecībām starp Sevi, Tēvu un mācekļiem? _____

Daudzi lasa Jāņa 17. nodaļu, domājot, ka vienīgais, kam ir nozīme, ir vienotība un mīlestība. Nav šaubu, Dieva nolūks ir atjaunot mūsu personīgās attiecības ar Viņu un visiem cilvēkiem. Taču rūpīgāka lasīšana liecina par daudz būtiskāku saikni starp mīlestību un patiesību.

“Ši ir mūžīgā dzīvība, lai viņi pazītu Tevi, vienīgo patieso Dievu” (Jņ. 17:3) – nevis kādu vispārīgu Dievu. “Es Tavu Vārdu esmu darījis zināmu cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules esi devis. .. viņi ir turējuši Tavu vārdu .. un patiesi atzinuši, ka Es esmu nācis no Tevis” (Jāņa 17:6, 8, NRSV). “Svēti tos patiesībā, Tavi vārdi ir patiesība” (Jņ. 17:17).

Kristus nāca, lai atklātu Tēvu. Šī atklāsmē bija svarīga daudzo nepareizo priekšstatu par Dievu dēļ. Jāņa evaņģēlijs parāda, cik nopietni Jēzus uztvēra šo misiju. Viņš nekļūdīgi pareizi pārstāvēja Dieva Vārdu un rīcību. Ja patiesībai nav nozīmes, kāpēc tik ļoti censties?

Jēzus dzīvoja grūtību pilnu dzīvi, beigās saņemot reliģisko varas iestāžu noraidījumu. Viņš cieta vienaldzību no tautas un pat dažkārt no Saviem mācekļiem. Viens no Viņa mācekļiem Viņu nodeva, cits noliedza Viņu trīs reizes. Viņš piedzīvoja neapraķstāmu pārbaudījumu un nomira pie krusta no to cilvēku rokām, kurus Viņš bija nācis glābt.

Kā jūs varētu labāk savā dzīvē atspoguļot Dieva mīlestību, kāda pastāv starp Jēzu un Tēvu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasiet Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Jūsu sirdis lai neizbīstas” (662.–680. lpp.), “Papildu piezīme [Jāņa] 1. nodaļai”, “The SDA Bible Commentary” (5. sēj., 911.–919. lpp.).

Novērtējot, kas ir Jēzus, Viņa pretinieki vērtēja pēc cilvēka standartiem, “pēc miesas” (Jņ. 8:15, NKJV). Tas, iespējams, ir vēl sliktāk, nekā spriest “pēc ārienes” (Jņ. 7:24). Šeit viņi ķērās pie miesas kritērijiem, vadījās pēc kritušās cilvēces kritušajā pasaulē, neņemot vērā neatvairāmo Gara kontroli (sk. Jņ. 3:3–7). Viņi it kā redzēja Viņa “miesu”, bet nekad neapdomāja iespēju, ka Viņš varētu būt par miesu tapis Vārds (Jņ. 1:14). Uzlūkot Kristu ar tik ierobežotu kritēriju kopumu nozīmē Viņu izvērtēt no pasaulīgā viedokļa (2. Kor. 5:16).

“Iepriecinātājs tiek nosaukts par ‘Patiesības Garu’. Viņa darbs ir apliecināt un uzturēt patiesību. Vispirms Viņš sirdī ienāk kā Patiesības Gars un tad kļūst par iepriecinātāju. Patiesībā ir ieprieca un miers, bet nepatiesībā un maldos īsts miers un prieks nav atrodamī. Tieši ar maldu teorijām un tradīcijām sātans iegūst varu pār prātu. Novirzīdams cilvēkus uz neīstiem standartiem, viņš izkropļo tiem raksturu. Lasot Rakstus, Svētais Gars runā uz cilvēka prātu un iedēsta sirdī patiesību. Tā Viņš atklāj un izdzen no dvēseles maldus. Ar Patiesības Garu, kas darbojas caur Dieva Vārdu, Kristus dara sev paklausīgus izredzētos ļaudis.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 671. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mūžīgā dzīvība ir Dieva pazīšana (Jņ. 17:3). Ko nozīmē pazīt Dievu pretstatā dažu faktu par Viņu zināšanai, tas ir, ka Viņš ir varens, mīlošs un taisnīgs Dievs? Ja kāds tev jautātu: “Vai tu pazīsti Dievu?” ko tu teiktu? Kā Jēzus iederas tavā atbildē?

2. Ko praktiskajā dzīvē nozīmē Jēzus vārdi: “Tavs vārds ir patiesība” (Jņ. 17:17)?

3. Jēzus lūdza: “Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu viņus pasargātu no ļaunā” (Jņ. 17:15). Kā tava izvēle ietekmē to, cik labi uz šo lūgšanu būs iespējams atbildēt?